Γράφει η **Όλγα Τσιλιμπάρη**



Η πολιτική καταγωγή και η ιστορία της Νέας Δημοκρατίας και οι κατά καιρούς εναγκαλισμοί της με πάσης φύσεως φασιστικές παραφυάδες (Καρφίτσες, Καλαμπόκες, Μπογδάνους και Μπαλτάκους) εξηγούν, σίγουρα, ως ένα βαθμό τη χτεσινή εικόνα απύθμενης ντροπής στη Βουλή, χωρίς να τη δικαιολογούν κιόλας: αποθεωτικά και παρατεταμένα χειροκροτήματα για μια προπαγανδιστική φιέστα, μέρος της οποίας αποτελούσε "ελληνόφωνος" φασίστας, που είχε δηλώσει, μάλιστα, ευθαρσώς την πολιτική του ταυτότητα. Γιατί να την κρύψει, άλλωστε;

Η στάση, όμως, κομμάτων της λεγόμενης δημοκρατικής αντιπολίτευσης (ΣΥΡΙΖΑ – ΚΙΝΑΛ), που παρευρίσκονταν και ανέχτηκαν την αποθέωση του φασιστικού οχετού, εν μέρει, μάλιστα, συμμετείχαν και σ΄ αυτήν (οι βουλευτές του ΚΙΝΑΛ χειροκροτούσαν) είναι τρομερά επικίνδυνη για την ίδια την αστική δημοκρατία, στο όνομα της οποίας πίνουν νερό σε μόνιμη βάση.

Η ευθύνη είναι τεράστια, των πολιτικών οργανισμών τους ως συνόλων και του κάθε μέλους των κοινοβουλευτικών τους ομάδων ατομικά. Είναι όλοι τους ανίκανοι να κάνουν αυτό που αυτονόητα θα έκανε οποιοσδήποτε παλαιοπασόκος, για να μη πω και προδικτατορικός κεντρώος: θα διέκοπτε τη διαδικασία, με ουρανομήκεις διαμαρτυρίες, θα καλούσε τους συναδέλφους του σε ομαδική αποχώρηση και, σε κάθε περίπτωση, θα αποχωρούσε με τον ηχηρό και θορυβώδη τρόπο που αρμόζει στην περίσταση. Η χτεσινή εικόνα δείχνει την κατάντια όσων, συλλογικοτήτων και ατόμων, έχουν φτάσει να θεωρούν τη μηδενική ανοχή στο φασισμό ακρότητα και αριστερισμό.

Τα πράγματα είναι πολύ απλά και σαφή. Με τον κάθε είδους φασισμό, είτε της σβάστικας είτε της γραβάτας, δίνουμε καθημερινή και ανυποχώρητη μάχη παντού, σε κάθε κοινωνικό χώρο, στο εργοστάσιο, στο αμφιθέατρο, στις διαπροσωπικές σχέσεις και στο δρόμο. Αν δεν

το κάνουμε, με οποιαδήποτε δικαιολογία και στο όνομα οποιασδήποτε σκοπιμότητας, ο φασισμός πατάει στην ανοχή μας, ώστε να επικρατήσει ευκολότερα. Η Ιστορία το έχει αποδείξει περίτρανα και δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για αμφιβολίες. Το καθήκον μας αυτό είναι ακόμα επιτακτικότερο σε συγκυρίες ραγδαίας κοινωνικής εξαθλίωσης και συντηρητικοποίησης, όπως οι τρέχουσες.

Όσο για τα σκυλιά που, σε διατεταγμένη υπηρεσία, αλυχτάνε, για να χειραγωγήσουν και να τρομοκρατήσουν τους πολίτες που διατηρούν, ακόμα, τα δημοκρατικά τους αντανακλαστικά, ας το πάρουν απόφαση ότι θα βραχνιάσουν άπρακτα. Είμαστε υπέρ των λαών και κατά των ληστών του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, όπως κι αν λέγονται, όποιους συνασπισμούς κι αν συγκροτούν κάθε φορά. Όσοι προσπαθούν να δυσφημίσουν την ξεκάθαρη αυτή τοποθέτηση, χαρακτηρίζοντάς μας ισαποστάκηδες, να χαίρονται την ανοχή που δείχνουν στο φασιστικό εσμό στο όνομα της « ελεύθερης Δύσης». Το ίδιο έργο μάς παίζουν εδώ και τέσσερις γενιές. Το θέμα είναι να κάνουμε ό,τι πρέπει, ώστε να μην περάσει ούτε αυτή τη φορά ο φασισμός. Κι αυτό θέλει πολλή δουλειά...

Κέρκυρα, 8-4-22
Όλγα Τσιλιμπάρη
Εκπαιδευτικός, μέλος ΕΛΜΕ Κέρκυρας